

Налог којим се обуставља примјена Закона о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о провођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о провођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези с провођењем цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за провођење мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за провођење мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези с тумачењем Споразума о провођењу цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу с горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и према тачки (ц) овог става, "мјере којима се осигурува провођење Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се на став 4 Резолуције 1174 (1998) Савјета безбједности Уједињених нација од 15. јуна 1998. године, према

којем Савјет безбједности, у складу с поглављем VII Повеље Уједињених нација „...понавља да је високи представник коначни ауторитет за тумачење Анекса 10 о цивилном провођењу Мировног уговора и да у случају спора може давати своја тумачења и препоруке, те доносити обавезујуће одлуке, какогод оцијени да је неопходно, о питањима која је образложио Савјет за провођење мира у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Констатујући да је, према поглављу VII Повеље Уједињених нација, Савјет безбједности Уједињених нација изричito потврдио горе споменуте закључке Савјета за провођење мира у низу резолуција, укључујући, на пример, резолуције 1247 (1999), 1423 (2002), 1491 (2003), 1551 (2004), 1575 (2004), 1639 (2005), 1722 (2006), 1785 (2007), 1845 (2008), 1895 (2009) и 1948 (2010);

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за провођење мира, својом Декларацијом донесеном 24. септембра 2004. године на нивоу политичких директора, захтијевао изналажење трајног рјешења у вези с питањем државне имовине;

Присјећајући се такође Одлуке Савјета министара Босне и Херцеговине којом је у децембру 2004. године успостављена „Комисија за државну имовину, утврђивање и расподјелу државне имовине, одређивање права и обавеза Босне и Херцеговине, ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине у управљању државном имовином” (у даљем тексту: Комисија), у чијем се саставу налазе стручњаци представници из оба ентитета Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и институција Босне и Херцеговине, (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 10/05, 18/05, 69/05 и 70/05);

С обзиром да је Комисија, према члану 3. гореспоменуте Одлуке Савјета министара Босне и Херцеговине задужена, између остalog, да предлаже “критерије који ће се примјењивати да би се утврдило која имовина је у власништву Босне и Херцеговине, ентитета и Брчко Дистрикта” и да изради “нацрте законских

аката за усвајање, којима се осигурава да утврђени критерији буду проведени”;

Поново потврђујући да је високи представник, с циљем да интересе Босне и Херцеговине и административних јединица у њеном саставу заштити од могуће штете коју представљају даљња располагања државном имовином прије доношења одговарајућег законодавства, дonio законе на нивоу државе и ентитета којима се привремено забрањује располагање државном имовином, то јест Закон о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине” бр. 18/05), Закон о привременој забрани располагања државном имовином Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине” бр. 20/05) и Закон о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске” бр. 32/05) (у даљем тексту под заједничким називом: Забрана располагања државном имовином);

Присјећајући се да је 27. фебруара 2008. године Управни одбор Савјета за провођење мира дефинисао “прихватљиво и одрживо рјешење питања расподјеле имовине између држavnог и других нивоа власти” као први од пет циљева које власти Босне и Херцеговине требају реализовати прије транзиције Канцеларије високог представника, те је захтијевao од “високог представника да предузме све неопходне мјере како би обезбиједио испуњење наведених циљева”;

Присјећајући се такође да је гореспоменутом Забраном располагања државном имовином привремено забрањен пренос власништва “до ступања на снагу закона којим се уређује провођење критерија који ће се примјењивати за утврђивање имовине која је у власништву Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, и утврђују права власништва и управљања државном имовином, који ће се донијети на препоруке Комисије, односно до потврђивања прихватљивог и одрживог рјешења питања расподјеле државне имовине између државе и других нивоа власти

од стране Управног одбора Савјета за провођење мира, или док високи представник другачије не одлучи”;

Имајући на уму комунике Савјета за провођење мира од 30. јуна и 1. децембра 2010. године, којима је Управни одбор захтијевао од надлежних органа власти “конструктиван ангажман на постизању споразума између влада о рјешавању питања права власништва између државног и других нивоа власти”, те је позвао органе власти у БиХ да се “суздрже од предузимања једностраних мјера, те подсјетио да такве мјере једино имају ефекат спречавања изналажења рјешења за циљ државне имовине”;

С обзиром да је, 14. септембра 2010. године, Народна скупштина Републике Српске усвојила Закон о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања, (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 135/10), према чијем члану 3. сва државна имовина која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања представља власништво тог ентитета и као таква уписује се у земљишне и друге јавне књиге, па ће након тога, у складу с чланом 4., Влада Републике Српске бити овлаштена да управља и располаже државном имовином која се налази у том ентитету;

Свјестан да се, и поред тога што Закон о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине” бр. 18/05 , 29/06 , 85/06 , 32/07 , 41/07 , 74/07 , 99/07 и 58/08) и Закон о привременој забрани располагања државном имовином Федерације Босне и Херцеговине (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине” бр. 20/05 , 17/06 , 62/06 , 40/07 , 70/07 , 94/07 и 41/08) остају на снази, Законом о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања ефективно ставља ван снаге Закон о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске” бр. 32/05 , 32/06 , 100/06 , 44/07 , 86/07 , 113/07 и 64/08) и да се провођењем Закона о статусу државне имовине која се налази на територији

Републике Српске и под забраном је располагања, укључујући и провођење путем даљег располагања државном имовином, евентуално угрожавају власнички интереси Босне и Херцеговине;

С обзиром да се, на основу контрадикторних тумачења Анекса 4 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, Устава Босне и Херцеговине, институције Босне и Херцеговине и Републике Српске не слажу у вези с предметним власничким правима сваке од влада над имовином која је обухваћена Законом о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања, и да као такав, закон који је донијела Република Српска не може једнострano рјешавати спор око власништва над државном имовином;

Констатујући да је најмање један захтјев за оцјену уставности Закона о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања најављен пред Уставним судом Босне и Херцеговине;

Свесни да је обавеза на домаћим властима да ријеше спор око власништва над државном имовином, те да Уставни суд Босне и Херцеговине треба утврдити, између остalog, да ли је Уставни суд надлежан за доношење одлуке у предметној ствари, те ако јесте надлежан, да ли је Закон о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања у складу с Уставом Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир то да је, све док Уставни суд не донесе коначну одлуку о предмету који се тиче оспораваног закона, за очување власничких интереса државе и других нивоа власти потребна обустава примјене правних аката по којима се могу успоставити нова права власништва над државном имовином;

Узевши у обзир и размотривши свеукупност претходно споменутих питања, високи представник овим доноси сљедећи:

НАЛОГ

којим се обуставља примјена Закона о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања

Члан 1.

Примјена Закона о статусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располагања, објављеног у "Службеном гласнику Републике Српске" бр. 135/10, овим се обуставља до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном Закону.

Члан 2.

Обустава примјене Закона из члана 1. имаће, између осталог, сљедећи учинак:

1. Располагање државном имовином дефинисаном у члану 2. Закона из члана 1. овог Налога, које подразумијева директни или индиректни пренос власништва, овим се забрањује до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном Закону;
2. Свака промјена права власништва над државном имовином дефинисаном у члану 2. Закона из члана 1. овог Налога у земљишним и другим јавним књигама овим се забрањује до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном Закону;
3. Органи власти Републике Српске и њени службеници дужни су уздржавати се од примјене Закона из члана 1. овог Налога до

ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном Закону;

4. Свака одлука, акт, уговор, или други правни инструмент, који имају за циљ располагање државном имовином дефинисаном у Закону из члана 1. овог Налога, а које располагање је супротно одредбама овог Налога, сматраће се ништавним и неважећим *ab initio*.

5. Ко прекрши било коју одредбу овог члана, може подлијегати правним санкцијама.

Члан 3.

Ниједна одредба из овог Налога неће се тумачити у смислу да се њоме забрањује располагање имовином на основу важећих закона којима се уређује приватизација или на основу чланова 71. до 74. Закона о одбрани Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 88/05).

Члан 4.

Овај Налог доноси се на основу међународног мандата високог представника и не доноси се супституисањем било којег домаћег органа власти. Налог ће имати првенство у односу на било које неконзистентне одредбе било ког закона, прописа или акта, било постојећег, било будућег. Овај налог изравно се примјењује и није потребна ниједна додатна радња ради обезбеђења његовог правног дејства.

Члан 5.

Овај Налог ступа на снагу одмах и објављује се на службеним интернет страницама Канцеларије високог представника.

Овај Налог објављује се одмах у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 5. јануара 2011.	Др. Валентин Инцко
	Високи представник